

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

1 Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Europaparlamentets och rådets beslut nr 888/98/EG av den 30 mars 1998 om antagande av gemenskapens åtgärdsprogram för att förbättra systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden (Fiscalis-programmet)..... 1
- * Europaparlamentets och rådets beslut nr 889/98/EG av den 7 april 1998 om ändring av rådets beslut 92/481/EEG om antagande av en handlingsplan för utbytesverksamhet mellan medlemsstaternas förvaltningar i fråga om nationella tjänstemän som medverkar i genomförandet av den gemenskapslagstiftning som krävs för att förverkliga den inre marknaden (Karolus-programmet)..... 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 890/98 av den 27 april 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 891/98 av den 27 april 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa ägg- och fjäderfäköttprodukter som ges in under april 1998 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien kan godtas..... 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 892/98 av den 27 april 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i april 1998 om importlicens för vissa basprodukter av fjäderfäkött enligt det förfarande som fastställs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött och vissa andra jordbruksprodukter 12
- Kommissionens förordning (EG) nr 893/98 av den 27 april 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under april 1998 inom ramen för förordning (EG) nr 2497/96 kan godtas..... 14

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 894/98 av den 27 april 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under april 1998 inom ramen för förordning (EG) nr 509/97 kan godtas.....	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 895/98 av den 27 april 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under april 1998 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtas	18
	Kommissionens förordning (EG) nr 896/98 av den 27 april 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	20
	* Kommissionens förordning (EG) nr 897/98 av den 27 april 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1466/95 om inrättandet av särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter	22
	Kommissionens förordning (EG) nr 898/98 av den 27 april 1998 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn.....	23
	* Kommissionens direktiv 98/22/EG av den 15 april 1998 om fastställande av minimikrav för växtskyddskontroller inom gemenskapen som utförs på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten av växter, växtprodukter eller andra föremål från tredje land	26

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

98/274/EG:

- * Rådets beslut av den 21 april 1998 om tillåtelse för Konungariket Danmark att på vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål tillämpa nedsättning av eller befrielse från punktskatt, i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG

29

98/275/EG:

- * Rådets beslut av den 21 april 1998 om tillåtelse för Konungariket Nederländerna att på vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål tillämpa nedsättning av eller befrielse av punktskatt i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG

31

Kommissionen

98/276/EG:

- * Kommissionens beslut av den 18 november 1997 om den tyska delstaten Sachsen-Anhalts motgaranti som säkerhet för Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH:s garantier till förmån för företag i svårigheter (!).....

32

98/277/EG:

- * Kommissionens beslut av den 16 april 1998 enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om Förenta staternas underlåtenhet att upphäva sin antidumpningslag från 1916

36

(!) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 888/98/EG

av den 30 mars 1998

om antagande av gemenskapens åtgärdsprogram för att förbättra systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden (Fiscalis-programmet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) På den inre marknaden är en faktisk, enhetlig och effektiv tillämpning av gemenskapsrätten nödvändig för att systemen för indirekt beskattning skall fungera, särskilt för att skydda medlemsstaternas och gemenskapens finansiella intressen genom bekämpning av skattefusk och skatteundandragande, undvika snedvridning av konkurrensen och minska bördorna för myndigheter och skattebetalare.
- (2) Gemenskapen, i samverkan med medlemsstaterna, har ansvaret för att denna faktiska, enhetliga och effektiva tillämpning säkerställs. Även om medlemsstaterna bär ett större ansvar med avseende på resurser, har också gemenskapen en viktig roll att spela genom att tillhandahålla en infrastruktur och den nödvändiga drivkraften.
- (3) För att säkerställa enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten är det nödvändigt att de tjänstemän som har ansvar för indirekt beskattning har en hög

gemensam kunskapsnivå om gemenskapsrätten och dess genomförande i medlemsstaterna. Denna nivå kan uppnås endast genom effektiv grund- och vidareutbildning i medlemsstaternas regi. Kompletterande gemenskapsåtgärder kan vara till fördel för att samordna och uppmuntra denna utbildning.

- (4) Ett effektivt, faktiskt och omfattande samarbete medlemsstaterna emellan och mellan dessa och kommissionen är viktigt för att systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden skall fungera. För att uppnå detta krävs en infrastruktur på gemenskapsnivå för kommunikation och informationsutbyte. Gemenskapens drivkraft gör det möjligt att lättare uppnå en tillräcklig samarbetsnivå.
- (5) Fortsatt förbättring av administrativa förfaranden är nödvändig för att systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden skall fungera. Även om huvudansvaret för detta åligger medlemsstaterna, behövs kompletterande gemenskapsåtgärder för att samordna och uppmuntra denna förbättring.
- (6) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, vilka anges i artikel 3b i fördraget kan följaktligen inte alla mål för de åtgärder som avses i detta beslut uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna, utan en del uppnås bättre på gemenskapsnivå. Detta beslut går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (7) Erfarenheterna av systemen för informationsutbyte på gemenskapsnivå inom området för indirekt beskattning, och särskilt det system för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) som avses i

⁽¹⁾ EGT C 177, 11.6.1997, s. 8 och EGT C 1, 3.1.1998, s. 13).

⁽²⁾ EGT C 19, 21.1.1998, s. 48.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 november 1997 (EGT C 371, 8.12.1997), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 januari 1998 (EGT C 62, 26.2.1998, s. 38) och Europaparlamentets yttrande av den 18 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998). Rådets beslut av den 3 mars 1998.

rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)⁽¹⁾ har visat på datateknikens betydelse för att trygga intäkter och samtidigt minimera administrativa kostnader. Dessa system har visat sig vara väsentliga samarbetsverktyg, som också har stimulerat till utökad samarbete mellan medlemsstaterna.

(8) System för kommunikation och informationsutbyte bör inrättas och deras funktion garanteras i takt med att utvecklingen av behoven i systemen för indirekt beskattning utvecklas, för att säkerställa fortsatt samarbete.

(9) De erfarenheter som gemenskapen fått genom det program som inrättades genom rådets beslut 93/588/EEG av den 29 oktober 1993 om antagande av ett gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning av tjänstemän inom indirekt beskattning (Matthaeus-Tax)⁽²⁾ och inom ramen för multilaterala kontrollövningar har visat att programmets mål kan uppnås genom utbyten, seminarier och multilaterala kontroller som sammanför tjänstemän från olika nationella myndigheter i tjänsten. Dessa verksamheter bör därför fortsätta.

(10) Seminarier utgör en utmärkt form för utbyte av idéer mellan tjänstemän från nationella myndigheter och kommissionens företrädare samt, vid behov, andra experter inom området för indirekt beskattning. Sådana seminarier kan resultera i förslag som kan bidra till att förbättra de gällande rättsliga instrumenten och förenkla samarbetet mellan myndigheter i syfte att göra det möjligt att likrikta utvecklingen av de nationella systemen för indirekt beskattning.

(11) Erfarenheterna från Matthaeus-Tax-programmet har visat att samordning av utarbetandet och genomförandet av ett gemensamt utbildningsprogram, exempelvis det program som inrättades genom kommissionens beslut 95/279/EG av den 12 juli 1995 om fastställande av vissa bestämmelser för genomförandet av rådets beslut 93/588/EEG om antagande av ett gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning av tjänstemän inom indirekt beskattning⁽³⁾ kan leda till att programmets mål uppnås, särskilt genom djupare allmän förståelse av gemenskapsrätten. Utbildningsprogrammen inom områden som kommissionen och medlemsstaterna skall fastställa bör vidareutvecklas. Medlemsstaterna

bör därför se till att alla deras tjänstemän får den grundutbildning och regelbundna vidareutbildning som anges i de gemensamma utbildningsprogrammen.

(12) Tillräckliga språkkunskaper för tjänstemän som ansvarar för indirekt beskattning har visat sig vara viktiga för att underlätta samarbete. Medlemsstaterna bör därför för sina tjänstemän tillhandahålla nödvändig språkutbildning.

(13) Programmet bör vara öppet för deltagare för de associerade länderna i Central- och Östeuropa. Programmet bör också vara öppet för deltagare för Cypern.

(14) Finansieringen av programmet bör delas mellan gemenskapen och medlemsstaterna, och gemenskapens bidrag bör tas upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (del II, avsnitt III, kommissionen).

(15) I detta beslut fastställs en finansieringsram, för hela den tid programmet löper, som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten inom ramen för det årliga budgetförfarandet, enligt punkt 1 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 om införande av finansiella bestämmelser i rättsakterna⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Programmet FISCALIS

Ett flerårigt åtgärdsprogram för gemenskapen (FISCALIS), nedan benämnt programmet, inrättas härmed för perioden den 1 januari 1998–31 december 2002 för att förbättra funktionen hos systemen för indirekt beskattning på den inre marknaden. Programmet skall omfatta de verksamhetsområden som avses i artiklarna 4–6.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) indirekt beskattning: de indirekta skatter som omfattas av gemenskapens lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 280, 13.11.1993, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 172, 22.7.1995, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

- b) myndighet: de avdelningar i medlemsstaterna som ansvarar för indirekt beskattning.
- c) tjänsteman: tjänsteman vid en myndighet som ansvarar för tillämpningen av gemenskapens eller en medlemsstats lagar, förordningar eller förfaranden rörande indirekt beskattning.
- d) utbyte: ett arbetsbesök, i gemenskapens intresse, av en tjänsteman vid en annan medlemsstats myndighet, organiserat inom ramen för programmet.
- e) multilaterala kontroller: samarbete mellan minst tre myndigheter, inom gemenskapens rättsliga ram för samarbete, för att integrera och samordna de kontroller som de utför av personer som är skattskyldiga med avseende på indirekta skatter i de berörda medlemsstaterna.
- f) gemenskapens rättsliga ram för samarbete: samtliga gemenskapsbestämmelser som avser ömsesidigt bistånd och administrativt samarbete mellan medlemsstaterna inom området för indirekt beskattning.

Artikel 3

Mål

Programmets mål skall vara att genom gemenskapsåtgärder stärka medlemsstaternas insatser för att

- a) ge tjänstemän en hög gemensam nivå av förståelse av gemenskapsrätten, särskilt inom området för indirekt beskattning, och dess genomförande i medlemsstaterna,
- b) säkerställa ett effektivt, faktiskt och omfattande samarbete mellan medlemsstaterna samt mellan dem och kommissionen,
- c) säkerställa den fortsatta förbättringen av administrativa förfaranden för att beakta myndigheternas och skattebetalarnas behov att utveckla och sprida goda administrativa metoder.

Artikel 4

System för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa att existerande system för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider som de anser nödvändiga fungerar väl. De skall upprätta och upprätthålla funktionen hos de nya system för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider som de anser nödvändiga.
2. Gemenskapsdelarna i systemen för kommunikation och informationsutbyte skall omfatta utrustning, programvara och nätverkslänkar som skall vara gemensamma för alla medlemsstater för att säkerställa systemens sammanlänkning och driftskompatibilitet, oberoende av

om de installeras i kommissionens (eller utsedd underleverantörs) eller medlemsstaternas (eller en utsedd underleverantörs) lokaler.

3. De delar av systemen för kommunikation och informationsutbyte som inte är gemenskapsdelar skall omfatta nationella databaser som ingår i dessa system, nätverkslänkar mellan gemenskapsdelar och de delar som inte är gemenskapsdelar samt sådan programvara och utrustning som varje medlemsstat finner lämplig för att till fullo kunna utnyttja dessa system i hela sin förvaltning.

Artikel 5

Utbyten, seminarier och multilaterala kontroller

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall organisera utbyten. Dessa utbyten kan vara av varierande längd, dock inte längre än sex månader. Varje utbyte skall inriktas på en särskild yrkesverksamhet och förberedas noggrant samt därefter utvärderas av de berörda tjänstemännen och myndigheterna.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de tjänstemän som deltar i utbytet skall kunna delta effektivt i verksamheterna vid värdlandets myndighet, och för detta ändamål skall dessa tjänstemän bemyndigas att utföra de uppgifter som sammanhänger med de åligganden som har anförtrotts dem av värdlandets myndigheter i enlighet med dess rättssystem.

Under utbytet skall utbytestjänstemannens civilrättsliga ansvar vid utförandet av sina arbetsuppgifter behandlas på samma sätt som för nationella tjänstemän vid värdlandets myndighet. För tjänstemän som deltar i utbytet skall samma sekretessregler som för nationella tjänstemän gälla.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall organisera seminarier i vilka tjänstemän från myndigheter och företrädare för kommissionen samt, vid behov, andra experter inom området för indirekt beskattning skall delta.

3. Kommissionen och medlemsstaterna kan, i experimentensyfte, inom den kommitté som avses i artikel 11, bland de multilaterala kontroller som medlemsstaterna anordnar inom gemenskapens rättsliga ram för samarbete, välja ut dem som skall bekostas av gemenskapen enligt artikel 8. De deltagande medlemsstaterna skall skicka rapporterna om och utvärderingarna av dessa kontroller till kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 6

Gemensamma utbildningsinitiativ

1. Medlemsstaterna skall, i samarbete med kommissionen, uppmontra ett strukturerat samarbete mellan sina utbildningsorgan och tjänstemän som ansvarar för utbildning i indirekt beskattning vid myndigheterna genom att

- a) utveckla existerande utbildningsprogram och, om så är nödvändigt, utarbeta nya program för att skapa en gemensam grundläggande utbildning för tjänstemännen, så att de kan uppnå den gemensamma yrkesmässiga kompetens och kunskap som krävs,
- b) öppna de utbildningskurser i indirekt beskattning som varje medlemsstat planerar för sina egna tjänstemän för tjänstemän från de övriga medlemsstaterna när så är lämpligt,
- c) utveckla nödvändiga gemenskapsverktyg för utbildning i indirekt beskattning, i synnerhet verktyg för språkutbildning.

2. Medlemsstaterna skall se till att deras tjänstemän får den grund- och vidareutbildning som krävs för att uppnå den gemensamma yrkesmässiga kompetens och kunskap som anges i de gemensamma utbildningsprogrammen, samt den språkutbildning som är nödvändig för att tjänstemännen skall kunna uppnå en tillräckligt hög språklig kunskapsnivå. Enligt artikel 12.2 skall medlemsstaterna informera kommissionen om innehållet i och omfattningen av den utbildning som deras tjänstemän erhåller.

Artikel 7

De associerande ländernas deltagande

Programmet skall vara öppet för deltagande för de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som anges i Europaavtalen eller tilläggsprotokollen till dessa rörande dessa länders deltagande i gemenskapsprogram, och i den omfattning som är tillåtet enligt gemenskapslagstiftningen om indirekt beskattning. Programmet skall också vara öppet för deltagande för Cypern i den omfattning som är tillåten enligt gemenskapslagstiftningen om indirekt beskattning.

Artikel 8

Kostnader

1. De kostnader som är nödvändiga för genomförandet av programmet skall delas mellan gemenskapen och medlemsstaterna enligt punkterna 2 och 3.
2. Gemenskapen skall bekosta följande:
 - a) Kostnaderna för resor och uppehålle för tjänstemän som i en annan medlemsstat deltar i de verksamheter som avses i artikel 5, kostnaderna för resor och uppehålle för andra experter inom området för indirekt beskattning vilka deltar i de seminarier som avses i artikel 5.2 samt kostnaderna för anordnande av dessa seminarier.

- b) Kostnaderna för utarbetandet av de verktyg för utbildning i indirekt beskattning som avses i artikel 6.1 c, och för de handböcker och guider som avses i artikel 4.1.
- c) Kostnaderna för utarbetande, inköp, installation och underhåll av gemenskapsdelarna i de system för kommunikation och informationsutbyte som anges i artikel 4.2 samt kostnaderna för den dagliga driften av de gemenskapsdelar som har installerats i kommissionens (eller en utsedd underleverantörs) lokaler.
- d) Kostnaderna för de undersökningar av effekterna av programmet som, om så är nödvändigt, skall genomföras av en utomstående part med iakttagande av sekretessen.

3. Medlemsstaterna skall bekosta följande:

- a) Kostnaderna för den grund- och vidareutbildning av sina tjänstemän samt för den språkutbildning som avses i artikel 6. Medlemsstaterna skall bekosta sina tjänstemäns deltagande i eventuella ytterligare verksamheter som organiseras inom ramen för artikel 5, utöver dem som betalas av gemenskapen.
- b) Kostnaderna för upprättande och drift av de delar som inte är gemenskapsdelar i de system för kommunikation och informationsutbyte som anges i artikel 4.3 samt kostnaderna för den dagliga driften av de gemenskapsdelar i dessa system som har installerats i deras (eller en utsedd underleverantörs) lokaler.

Artikel 9

Finansiell ram

Finansieringsramen för genomförande av detta program för tiden den 1 januari 1998 – 31 december 2002 fastställs till 40 miljoner ecu. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 10

Genomförandebestämmelser

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta program skall beslutas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 11. Tillämpningsåtgärderna berör inte gemenskapsbestämmelserna om uppbörd och kontroll och inte heller om administrativt samarbete och ömsesidigt bistånd inom området för indirekt beskattning.

Artikel 11

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete inom området för indirekta skatter som inrättades genom artikel 10 i förordning (EEG) nr 218/92.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan.

b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen genast underrätta rådet. I sådana fall

— skall kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under tre månader räknat från den dag då rådet underrättades.

— Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

4. Förutom de åtgärder som anges i artikel 10 skall kommittén granska de frågor som tas upp av dess ordförande, antingen på dennes initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, om frågorna rör tillämpningen av detta beslut.

Artikel 12

Utvärdering

1. Programmet skall fortlöpande utvärderas gemensamt av kommissionen och medlemsstaterna. Utvärderingen skall utföras med hjälp av de rapporter som avses i punkterna 2 och 3.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen skicka

a) senast den 30 juni 2000 en interimrapport, och

b) senast den 31 december 2002 en slutrapport om genomförandet och effekten av detta program.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet och till rådet överlämna

a) senast den 30 juni 2001 ett meddelande, på grundval av medlemsstaternas interimrapporter, om huruvida det är önskvärt att fortsätta med detta program, i förekommande fall tillsammans med ett lämpligt förslag,

b) senast den 30 juni 2003 en slutrapport om genomförandet och effekten av detta program.

Dessa rapporter skall överlämnas till Ekonomiska och sociala kommittén och till Regionkommittén för kännedom.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut gäller från den 1 januari 1998.

Artikel 14

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 mars 1998.

*På Europaparlamentets
vägnar*

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

*Lord SIMON OF
HIGHBURY*

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 889/98/EG

av den 7 april 1998

om ändring av rådets beslut 92/481/EEG om antagande av en handlingsplan för utbytesverksamhet mellan medlemsstaternas förvaltningar i fråga om nationella tjänstemän som medverkar i genomförandet av den gemenskapslagstiftning som krävs för att förverkliga den inre marknaden (Karolus-programmet)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Karolus-programmet, som upprättades genom beslut 92/481/EEG⁽⁴⁾, upphörde att gälla den 31 december 1997.

Detta program har inte visat sig helt meningsfullt när det gäller att förstärka samarbetet mellan medlemsstaterna genom utbyte av erfarenheter inom området för genomförandet av den gemenskapslagstiftning som krävs för förverkligandet av den inre marknaden, framför allt på grund av det stora antalet prioriterade åtgärder.

Det är därför lämpligt att besluta om en förlängning av programmet under en tid av två år och därvid säkerställa att så många medlemsstater som möjligt deltar i väntan på genomförandet av ett nytt flerårigt program.

Programmet bör öppnas för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa enligt de villkor som fastställs i Europaavtalen eller i de tilläggsprotokoll till associeringsavtalen som gäller deltagande i gemenskapsprogrammen.

Programmet bör öppnas för deltagande av EFTA-stater som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) samt för deltagande av Cypern på grundval av tilläggsanslag enligt samma bestämmelser som dem som gäller för de EFTA-stater som är medlemmar i EES enligt förfaranden som skall överenskommas med detta land. De närmare bestämmelserna för ett sådant delta-

gande skall fastställas vid lämplig tidpunkt av de berörda parterna.

Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 om införande av finansiella bestämmelser i rättsakterna⁽⁵⁾ har beaktats.

Genom detta beslut upprättas för perioden 1998–1999 en finansieringsram som skall läggas till de beviljade anslagen under perioden 1992–1997. Det sammanlagda beloppet för två perioder utgör den särskilda referensen i den mening som avses i punkt I i nämnda förklaring av den 6 mars 1995 för budgetmyndigheten inom ramen för det årliga budgetförfarandet.

Den 20 december 1994 slöt Europaparlamentet, rådet och kommissionen ett modus vivendi beträffande genomförandeåtgärder för rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽⁶⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 92/481/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

1. Programmet skall pågå under sju år och verkställas från början av budgetåret 1993.

2. De anslag som har beviljats för perioden 1993–1997 uppgår till 7,7 miljoner ecu. Finansieringsramen för verkställandet av programmet under förlängningsperioden 1998–1999 har fastställts till 4,5 miljoner ecu. Det sammanlagda beloppet på 12,2 miljoner ecu motsvarar ett totalt deltagarantal på 1 340 personer. De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen och enligt de kriterier för sund ekonomisk förvaltning som avses i artikel 2 i budgetförordningen."

⁽¹⁾ EGT C 274, 10.9.1997, s. 9 och EGT C 1, 3.1.1998, s. 18.

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 10 december 1997 (EGT C 73 av den 9.3.1998, s. 49)

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 november 1997 (EGT C 371, 8.12.1997), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 januari 1998 (EGT C 62, 26.2.1998, s. 60) och Europaparlamentets beslut av den 10 mars 1998 (EGT C 104, 6.4.1998). Rådets beslut av den 23 mars 1998.

⁽⁴⁾ EGT L 286, 1.10.1992, s. 65.

⁽⁵⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 1.

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 11a

Programmet skall vara öppet för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa enligt de villkor som fastställs i Europaavtalen eller i de tilläggsprotokoll till associeringsavtalen som gäller deltagande i gemenskapsprogrammen.

Programmet skall vara öppet för deltagande av EFTA-stater som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) samt för deltagande av Cypern på grund av tilläggsanslag enligt samma bestämmelser som de som gäller för EFTA-stater som är medlemmar i EES enligt förfaranden som skall överenskommas med detta land.

Närmare bestämmelser för sådant deltagande skall fastställas vid lämplig tidpunkt av berörda parter."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 april 1998.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

D. BLUNKETT

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 890/98

av den 27 april 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 april 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(*ecu/100 kg*)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	212	115,9
	624	188,3
	999	152,1
0709 90 70	052	74,3
	999	74,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,8
	204	36,6
	212	55,5
	400	58,2
	600	60,4
	624	43,2
	999	51,8
0805 30 10	600	67,7
	999	67,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	88,1
	400	94,9
	404	96,8
	508	72,8
	512	83,2
	524	79,3
	528	76,6
	616	97,8
	720	146,0
	804	108,5
	999	89,9
	0808 20 50	388
512		63,7
528		81,3
999		73,2

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 891/98

av den 27 april 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa ägg- och fjäderfäköttprodukter som ges in under april 1998 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien kan godtas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1899/97⁽¹⁾ om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2699/93 och (EG) nr 1559/94, särskilt artikel 4.5 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som har givits in för andra kvartalet 1998 gäller i fråga om vissa produkter kvantiteter som är mindre än eller lika med de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godtas i sin helhet, men

i fråga om andra produkter gäller nämnda ansökningar kvantiteter som är större än de tillgängliga och måste därför nedsättas med ett fastställt procenttal för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om importlicens för perioden 1 april – 30 juni 1998 som ges in i enlighet med förordning (EG) nr 1899/97 skall behandlas på det sätt som avses i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 67.

BILAGA

Grupp nr	Procenttal godtagna importlicenser för vilka ansökan givits in under perioden 1 april – 30 juni 1998
1	3,28
2	4,02
4	100,00
7	2,16
8	9,26
9	3,03
10	100,00
11	—
44	10,31
45	100,00
12	100,00
14	—
15	3,67
16	100,00
17	—
18	—
19	—
21	—
23	—
24	—
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	28,57
38	100,00
39	—
40	—
43	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 892/98

av den 27 april 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i april 1998 om importlicens för vissa basprodukter av fjäderfäkött enligt det förfarande som fastställs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött och vissa andra jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1431/94 av den 22 juni 1994 om föreskrifter för tillämpningen inom fjäderfäköttsektorn av de importförfaranden som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för perioden 1 april–30 juni 1998 överskrider de tillgängliga kvantiteterna och bör därför nedsättas med en fastställd procentsats för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om importlicens som lämnats in för perioden 1 april–30 juni 1998 i enlighet med förordning (EG) nr 1431/94 skall godkännas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

BILAGA

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 april – 30 juni 1998 (i procent)
1	2,35
2	2,36
3	2,57
4	100,00
5	4,24

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 893/98

av den 27 april 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under april 1998 inom ramen för förordning (EG) nr 2497/96 kan godtasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2497/96 av den 18 december 1996 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 1998 underskrider de tillgängliga kvantiteterna varför dessa kan godkännas i sin helhet.

Det överskott som skall läggas till den tillgängliga kvantiteten för efterföljande period bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens för perioden 1 april – 30 juni 1998 som ges in i enlighet med förordning (EG) nr 2497/96 skall behandlas på det sätt som avses i bilaga I.
2. Under de första tio dagarna av perioden 1 juli – 30 september 1998 får ansökningar lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 2497/96 för importlicenser som uppgår till de totala kvantiteter som anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 48.⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 april – 30 juni 1998 (i procent)
I1	100,00

*BILAGA II**(i ton)*

Gruppnummer	Disponibel kvantitet
I1	903,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 894/98

av den 27 april 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under april 1998 inom ramen för förordning (EG) nr 509/97 kan godtasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 509/97 av den 20 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i interimsavtalet om handel och handelsfrågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stål gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Slovenien, å andra sidan⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 1998 underskrider de tillgängliga kvantiteterna varför dessa kan godkännas i sin helhet.

Det överskott som skall läggas till den tillgängliga kvantiteten för efterföljande period bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens för perioden 1 april – 30 juni 1998 som ges in i enlighet med förordning (EG) nr 509/97 skall behandlas på det sätt som avses i bilaga I.
2. Under de första tio dagarna av perioden 1 juli – 30 september 1998 får ansökningar lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 509/97 för importlicenser som uppgår till de totala kvantiteter som anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 80, 21.3.1997, s. 3.⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 april – 30 juni 1998 (i procent)
80	—
90	90,91
100	100,00

*BILAGA II**(i ton)*

Gruppnummer	Disponibel kvantitet
80	990,00
90	275,00
100	662,40

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 895/98

av den 27 april 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under april 1998 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1474/95⁽¹⁾ om öppnande och förvaltning av tulltaxor för ägg och äggalbumin, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1251/96 av den 28 juni 1996 om öppnande och förvaltning av tulltaxor om fjäderfäkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97 särskilt artikel 5.5 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 1998 underskrider eller är lika med de tillgängliga kvantiteterna för vissa produkter varför dessa

kan godkännas i sin helhet, medan de för andra produkter överskrider de tillgängliga kvantiteterna och därför bör nedsättas med en fastställd procentsats för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar som importlicens för perioden 1 april–30 juni 1998 som ges in i enlighet med förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 skall behandlas på det sätt som avses i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 19.⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 136.

BILAGA

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 april – 30 juni 1998 (i procent)
E1	100,00
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	5,95
P3	4,35
P4	16,13

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 896/98

av den 27 april 1998

**om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom
anbudsinfördran**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av
den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av
marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förord-
ning (EG) nr 2634/97⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och
med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av
den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbuds-
infördran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 72/
98⁽⁴⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper genom
anbudsinfördran i vissa medlemsstater eller regioner i en
medlemsstat.

Tillämpningen av artikel 6.2–6.4 i förordning (EEG) nr
805/68 och behovet av att begränsa intervention till
uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera
marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de

priser kommissionen har kännedom om, att förteck-
ningen över de medlemsstater eller regioner i en
medlemsstat där uppköp genom anbudsinfördran inletts,
liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för
intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna
förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas
med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 maj 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 6, 10.1.1998, s. 24.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1° do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
España		×				
France						×
Ireland				×	×	×
Suomi			×			
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 897/98

av den 27 april 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1466/95 om inrättandet av särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.14 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1466/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 705/98⁽⁴⁾ fastställs särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter. För att säkerställa riktig förvaltning av ordningen med exportbidrag och minska risken för spekulation och störningar inom ordningen för vissa mjölkprodukter är det nödvändigt att minska den giltighetstid för exportlicenserna som fastställs i artikel 4 i ovan nämnda förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4 i förordning (EG) nr 1466/95 skall ersättas med följande:

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

"Artikel 4

Exportlicensen skall gälla från och med den dag då den utfärdades i enlighet med artikel 21.1 i förordning (EEG) nr 3719/88, till och med

- a) slutet av fjärde månaden efter den månad då licensen utfärdades för produkter som omfattas av KN-nummer 0402 10,
- b) slutet av fjärde månaden efter den månad då licensen utfärdades för produkter som omfattas av KN-nummer 0405,
- c) slutet av andra månaden efter den månad då licensen utfärdades för produkter som omfattas av KN-nummer 0406,
- d) slutet av tredje månaden efter den månad då licensen utfärdades för övriga produkter som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 804/68,
- e) det datum då åtaganden under en sådan infordran av anbud som avses i artikel 6 skall uppfyllas och efter detta datum, slutet av åttonde månaden efter den månad då den slutliga licens som avses i artikel 6.3 utfärdades."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 98, 31.3.1998, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 898/98
av den 27 april 1998
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2092/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 798/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 806/98⁽⁶⁾.

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 798/98.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 798/98 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 114, 16.4.1998, s. 25.

⁽⁶⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 20.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	45,13	35,13
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	45,13	35,13
	av medelhög kvalitet	68,65	58,65
	av låg kvalitet	85,88	75,88
1002 00 00	Råg	95,82	85,82
1003 00 10	Korn, för utsäde	95,82	85,82
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	95,82	85,82
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	91,95	81,95
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	91,95	81,95
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	95,82	85,82

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 15.04.1998 – 24.04.1998)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	125,62	110,88	100,16	91,45	199,29 (!)	87,51 (!)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	12,70	6,40	8,83	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	21,48	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 11,60 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 20,70 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/22/EG

av den 15 april 1998

om fastställande av minimikrav för växtskyddskontroller inom gemenskapen som utförs på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten av växter, växtprodukter eller andra föremål från tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens direktiv 98/2/EG⁽²⁾, särskilt artikel 12.6 näst sista stycket i detta, och

med beaktande av följande:

Om arrangemangen för växtskyddskontroll av de växter, växtprodukter eller andra föremål från tredje land som förtecknas i del B i bilaga V till direktiv 77/93/EEG skall kunna fungera effektivt bör harmoniserade minimikrav fastställas för utförandet av dessa kontroller på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten.

Minimikraven för utförande av sådana växtskyddskontroller bör fastställas med hänsyn till de tekniska krav som gäller för de ansvariga officiella organ i artikel 2.1 g i direktiv 77/93/EEG som ansvarar för ovannämnda kontrollstationer och med hänsyn till de bestämmelser som gäller för lokaler, instrument och utrustning som dessa ansvariga officiella organ använder för att utföra de växtskyddskontroller som krävs.

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall säkerställa att de växtskyddskontroller enligt artikel 12.6 fjärde stycket i direktiv 77/93/EEG som de växter, växtprodukter eller andra föremål

från tredje land som förtecknas i del B i bilaga V till samma direktiv skall genomgå, och som utförs på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten, uppfyller åtminstone de minimikrav som fastställs i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 oktober 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om alla de lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 34.

BILAGA

Minimikrav för utförande av växtskyddskontroller inom gemenskapen på andra kontrollstationer än de på bestämmelseorten av växter, växtprodukter eller andra föremål från tredje land

1. De ansvariga officiella organ som avses i artikel 2.1 g i direktiv 77/93/EEG och som ansvarar för de kontrollstationer som avses i artikel 1 i det här direktivet skall ha
 - befogenhet att fullgöra sina åtaganden,
 - teknisk kompetens, särskilt vad gäller att upptäcka och diagnosticera skadegörare,
 - egna experter på artbestämning av skadegörare eller tillgång till utomstående experter,
 - tillgång till tillräckliga resurser för administration, kontroll och analys samt instrument och utrustning enligt punkt 3,
 - tillgång till tillräckliga resurser för lagring och karantanhållning av försändelser och, när så krävs, destruktion (eller annan lämplig behandling) av hela eller delar av en kvarhållen försändelse,
 - Ha tillgång till följande:
 - a) Skriftliga och aktuella nationella riktlinjer för kontroll baserade på medlemsstatens inhemska lagstiftning så som den har fastställts inom ramen för gemenskapens lagstiftning.
 - b) Aktuella gemenskapsriktlinjer för experter och nationella inspektörer enligt artikel 19a.6 i direktiv 77/93/EEG.
 - c) Aktuell gemenskapslagstiftning inom växtskyddsområdet.
 - d) En aktuell förteckning, med adresser och telefonnummer, över speciallaboratorier som är officiellt godkända för utförande av analyser för att upptäcka och artbestämma skadegörare. Ett lämpligt förfarande skall inrättas för att säkerställa provernas integritet och säkerhet när de överförs till laboratoriet och under analysen.
 - e) Aktuell information om försändelser av växter, växtprodukter eller andra föremål eller andra föremål från tredje land som har genomgått
 - officiell kontroll,
 - officiella analyser i speciallaboratorier, med analysresultat,försatt att denna information är viktig för växtskyddskontrollerna på den plats där dessa utförs.
 - Så snabbt som möjligt anpassa det fastställda programmet för växtskyddskontroller så att det motsvarar de aktuella behoven med hänsyn till nya risker inom växtskyddsområdet eller förändringar av kvantiteten eller volymen växter, växtprodukter eller andra föremål som skall föras in via de kontrollstationer som avses i artikel 1.
2. De offentliganställda tjänstemän och den kvalificerade personal som avses i artikel 2.1 i andra strecksatsen i direktiv 77/93/EEG och som ansvarar för kontrollerna vid de kontrollstationer som avses i artikel 1 i det här direktivet skall som en del av de nödvändiga kvalifikationer som avses i artikel 2.1 enligt ovan ha
 - teknisk kompetens, särskilt vad gäller att upptäcka skadegörare,
 - expertkunskaper om artbestämning av skadegörare, eller tillgång till sådan,och de skall också ha omedelbar tillgång till den information som avses i punkt 1 sjätte strecksatsen i det här direktivet.
3. De resurser, de instrument och den utrustning som avses i punkt 1 skall åtminstone omfatta följande:
 - a) Vad gäller administrativa resurser:
 - Ett snabbt kommunikationssystem för informationsutbyte med
 - den enda centrala myndighet som avses i artikel 1.6 i direktiv 77/93/EEG,
 - de speciallaboratorier som avses i punkt 1,
 - tullmyndigheterna,
 - kommissionen,
 - andra medlemsstater.
 - Ett system för kopiering av dokument

- b) Vad gäller resurser för kontroll:
- lämpliga ytor för inspektion, anpassade efter behoven,
 - fullgod belysning,
 - inspektionsbord,
 - lämplig utrustning för
 - visuell kontroll,
 - desinfektion av lokaler och utrustning som används för växtskyddskontrollerna,
 - beredning av prover för eventuella ytterligare analyser på de speciallaboratorier som avses i punkt 1.
- c) Vad gäller resurser avsedda för provtagning på försändelser:
- lämpligt material för individuell identifiering och packning av varje prov,
 - lämpligt packningsmaterial för att skicka prover till de speciallaboratorier som avses i punkt 1,
 - förseglingar,
 - officiella stämplar,
 - fullgod belysning.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 21 april 1998

om tillåtelse för Konungariket Danmark att på vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål tillämpa nedsättning av eller befrielse från punktskatt, i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG

(98/274/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor⁽¹⁾, särskilt artikel 8.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 8.4 i rådets direktiv 92/81/EEG får rådet genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att införa regler om skattebefrielse eller nedsättning av skatten på mineraloljor som motiveras av vissa speciella hänsyn.

De danska myndigheterna har anmält till kommissionen att de så snart som möjligt efter den 1 januari 1998 önskar införa differentierade punktskattesatser för bensen med utgångspunkt i halten av bensen i bensinen. Denna ordning bör omfattas av förfarandet i artikel 8.4.

Övriga medlemsstater har underrättats om detta.

Kommissionen och samtliga medlemsstater godkänner att tillämpningen av differentierade skattesatser är berättigad av miljöpolitiska skäl och att den inte ger upphov till

snedvridning av konkurrensen eller stör den inre marknads funktion.

Kommissionen ser regelbundet över dessa nedsättningar och befrielser för att kontrollera att de är förenliga med den inre marknads funktion och med gemenskapens politik för skydd av miljön.

Danmark har begärt tillåtelse om att så snart som möjligt efter den 1 januari 1998 tillämpa dessa differentierade satser. Rådet skall senast den 31 december 1999, när denna tillåtelse upphör att gälla, ompröva denna tillämpning på grundval av en rapport från kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I överensstämmelse med artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG tillåts Danmark att, fram till och med den 31 december 1999, tillämpa differentierade punktskattesatser för bensen för att återspegla olika miljökategorier, under förutsättning att dessa differentierade satser är förenliga med de skyldigheter som föreskrivs genom rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor⁽²⁾, särskilt de minimi-skattesatser som anges i artiklarna 3 och 4 i det direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

Artikel 2

Detta beslut rikta sig till Konungariket Danmark.

Utfärdat i Luxemburg den 21 april 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 21 april 1998

om tillåtelse för Konungariket Nederländerna att på vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål tillämpa nedsättning av eller befrielse av punktskatt i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG

(98/275/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor⁽¹⁾, särskilt artikel 8.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 8.4 i rådets direktiv 92/81/EEG får rådet genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att införa regler om skattebefrielse eller nedsättning av punktskatten på mineraloljor som motiveras av vissa speciella hänsyn.

De nederländska myndigheterna har anmält till kommissionen att de vill tillämpa differentierade punktskattesatser på sådan gasol som används som bränsle i bussar som är avsedda för kollektivtrafik, vilket medför en differentiering av skattesatser som bör omfattas av det förfarande som förskrivs i artikel 8.4.

Övriga medlemsstater har underrättats om detta.

Kommissionen och samtliga medlemsstater godkänner att denna differentiering är berättigad av miljöpolitiska skäl och att den inte ger upphov till snedvridning av konkurrensen eller hindrar att den inre marknaden fungerar väl.

Kommissionen ser regelbundet över dessa nedsättningar för att säkerställa att de är förenliga med den inre markna-

dens funktion och med gemenskapens politik och skydd av miljön.

De nederländska myndigheterna har begärt tillåtelse att tillämpa denna nedsättning. Rådet skall senast den 31 december 1999, när denna tillåtelse upphör att gälla, ompröva denna differentiering av skattesatser på grundval av en rapport från kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I överensstämmelse med artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG och trots skyldigheterna i direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor⁽²⁾, tillåts Konungariket Nederländerna att fram till och med den 31 december 1999 tillämpa differentierade punktskattesatser för gasol för fordon i kollektivtrafik.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Luxemburg den 21 april 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 november 1997

om den tyska delstaten Sachsen-Anhalts motgaranti som säkerhet för Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH:s garantier till förmån för företag i svårigheter

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/276/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 92 och 93 i detta,

med beaktande av Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 61 i detta,

efter att ha givit de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter tillfälle att yttra sig i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget, och

med beaktande av följande:

I

Den 9 oktober 1996 beslöt kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med anledning av ett stödprogram som den tyska delstaten Sachsen-Anhalt och Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH (nedan kallad garantibanken) genomfört gemensamt.

Inom ramen för det särskilda garantiprogrammet för företag med likviditetsproblem *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* beviljade garantibanken företag med säte i Sachsen-Anhalt garantier på upp till 90 % av de lån som de berörda företagen var tvungna att ta upp i privata kreditinstitut och som annars inte hade beviljats dem. Företagen var stödberättigade om de på

grund av yttre och oförutsägbara omständigheter hade drabbats av likviditetsproblem. Programmet inleddes i december 1994. Ansökan kunde lämnas fram till slutet av 1995. Delstaten Sachsen-Anhalt ställde en global motgaranti som ursprungligen uppgick till ett belopp av 100 miljoner tyska mark. Beloppet sänktes till 16 miljoner tyska mark i april 1996, dvs. efter det att tiden för ansökan hade gått ut. Delstaten finns representerad i garantibankens beslutskommitté (*Bewilligungsausschuß*). Inga beslut om garantier med delstatens motgaranti som säkerhet kunde fattas utan att först godkännas av delstatsregeringens representanter.

Stödordningen gällde åren 1994 och 1995 (tid för inlämnande av ansökan) och anmäldes inte, vilket strider mot artikel 93.3 i EG-fördraget.

Kommissionen uttryckte tvivel om huruvida stödordningen är förenlig med den gemensamma marknaden, eftersom den ger företag, vilkas överlevnad står på spel, möjlighet att fortsätta med sin verksamhet, trots att stödet inte uppfyller kriterierna i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallad riktlinjerna)⁽¹⁾.

Den tyska regeringen underrättades genom en skrivelse av den 22 oktober 1996 om kommissionens beslut att inleda ett förfarande och uppmanades att komma in med synpunkter. De andra medlemsstaterna och berörda parter informerades och uppmanades att yttra sig genom att skrivelsen offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾.

Den tyska regeringen framförde sina synpunkter i en skrivelse av den 18 december 1996. Ingen annan medlemsstat eller annan part har kommit in med synpunkter.

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 35, 4.2.1997, s. 10.

II

Garantibanken är ett bolag med begränsat ansvar (GmbH). Bankens delägare är fem regionala näringsorganisationer, fem av landets industriförbund, handelskammare och hantverksföreningar, elva kreditinstitut samt tre försäkringsbolag. Bolagets aktiekapital uppgår till 16 146 000 tyska mark.

Det garantiprogram *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* som nämns i punkt I avser företag som drabbats av likviditetsproblem på grund av yttre omständigheter som normalt inte kan förutses av affärsledningen. Sådana företag kan enligt bestämmelserna i programmet ansöka om garantier i garantibanken för att täcka banklån som annars inte hade blivit beviljade på grund av att företagen inte själva kan ställa tillräckliga säkerheter. Garantin beviljas för upp till 90 % av lånebeloppet. Varje ansökande företag måste lägga fram en plan för sin finansiella konsolidering och på så sätt visa att garantin bidrar till att ordna upp företagets ekonomiska läge.

Garantierna har en löptid på maximalt tre år och kan uppgå till högst 2 miljoner tyska mark per företag. Enligt bestämmelserna i stödordningen kan garantin endast ges till företag med säte i delstaten Sachsen-Anhalt och kan i regel endast beviljas företag med högst 250 anställda och med en omsättning på högst 40 miljoner tyska mark. Stora företag eller sådana företag som verkar inom sektorer med särskilda regler för statligt stöd är dock inte uttryckligen uteslutna. Lånet som täcks av garantin ges med en fast ränta som ligger 1 % under den vanliga räntan för jämförbara lån. Som motprestation för garantin begär garantibanken en engångsavgift på 2 % och en årsavgift på 1 % av det belopp som täcks av garantin.

Förutsättningen för att delstaten Sachsen-Anhalt skall ställa en motgaranti enligt punkt I är att de ifrågavarande garantierna uteslutande lämnas till sådana små och medelstora företag (hänvisning till gemenskapens definition av "små och medelstora företag" saknas) och egenföretagare som inte själva kan ställa de säkerheter som bankerna i vanliga fall kräver för att ge ett lån.

Den ekonomiska risken har därför följande fördelning:

Långgivare (kreditinstitut):	9 %
Garantibanken:	9 %
Delstaten Sachsen-Anhalt:	81 %

Delstaten finns representerad i garantibankens beslutskommitté. Inga beslut om garantier med delstatens

motgaranti som säkerhet kan fattas utan att godkännas av delstatsregeringens representanter.

Med delstaten Sachsen-Anhalts motgaranti som säkerhet beviljade garantibanken garantier med belopp på mellan 18 000 och 1,8 miljoner tyska mark till 39 företag. Antalet anställda i de stödmottagande företagen låg mellan 2 och 174. Den sista garantin beviljades i april 1996. Av det ursprungliga totala maximibelopp på 100 miljoner tyska mark för motgarantin utnyttjades i verkligheten endast 15,645 miljoner tyska mark, varför maximibeloppet i april 1996 sänktes till 16 miljoner tyska mark.

III

Den tyska regeringen utgick enligt egna uppgifter från att stödintensiteten vid en tillämpning av garantiprogrammet *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* skulle komma att ligga under den försumbarhetströskel som gäller för stöd av mindre betydelse. Regeringen meddelade dessutom kommissionen att beslutskommittén vid tillämpningen av stödordningen utgick från den definition av små och medelstora företag som fastställs i kommissionens rekommendation av den 3 april 1996. De stödmottagande företagens svårigheter är enligt regeringen inte av det slag som avses i riktlinjerna, utan består i likviditetsproblem till följd av utestående kundfordringar eller på grund av kunders betalningsdröjsmål. Eftersom de berörda företagen har så litet eget kapital, vilket enligt regeringen är en typisk situation för östtyska företag och en följd av Tysklands delning före 1990, är det svårt att lösa de finansiella problemen. Stödordningens ändamål var enligt regeringen inte heller att hjälpa till att omstrukturera de stödmottagande företagen i syfte att återställa lönsamheten, vilket hade krävt en omstruktureringsplan, utan endast att bidra till den finansiella konsolideringen av i övrigt livskraftiga företag.

När det gäller villkoret att endast företag med säte i Sachsen-Anhalt kan komma i fråga för stöd, meddelade den tyska regeringen kommissionen att beslutskommittén även beviljat stöd till två företag med säte i Niedersachsen respektive Nordrhein-Westfalen och som endast har filialer i Sachsen-Anhalt.

Vad gäller kravet på att stödet skall begränsas till vad som är nödvändigt för att uppnå målen med stödet, hänvisade den tyska regeringen till delstaten Sachsen-Anhalts budgetordning, enligt vilken varje myndighet i samband med offentliga finansiella transaktioner är skyldig att till så låga kostnader som möjligt uppnå bästa möjliga resultat.

IV

De garantier som beviljades av garantibanken inom ramen för sitt garantiprogram *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* utgör statligt stöd enligt definitionen i artikel 92.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom de till 90 % täcktes av en motgaranti ställd av delstaten Sachsen-Anhalt och eftersom de beviljades under medverkan av statliga myndigheter. Inga beslut om garantier med delstatens motgaranti som säkerhet kunde fattas utan delstatsregeringens godkännande.

Den risk som garantibanken utsatte sig för var begränsad till 9 % av garantibeloppet. Risken täcktes av en årsavgift på 1 % av garantibeloppet. För den risk som banken tog erhöill den således en avgift på 10 %. För det totala lånebeloppet beräknade kreditgivaren den vanliga årliga räntan för lån mot borgen minus 1 % i syfte att täcka sitt risktagande på 10 % av det totala lånebeloppet. Jämfört med den vanliga marknadsräntan för driftslån erhöill de berörda kreditinstituten således en hög kompensation för den ekonomiska risk de utsatte sig för. Kompensationen borde därför vara tillräckligt stor för att täcka den återstående risken i samband med de lån som utan tillräckliga säkerheter gavs till företag med likviditetsproblem. Statens bidrag i form av en motgaranti kompenenserades inte genom att stödmottagaren, dvs. varje företag som utnyttjade ett lån med garantin som säkerhet, betalade något slags avgift. Inslaget av stöd i stödåtgärden bedöms därför uppgå till 81 % av det lån som beviljades respektive företag, vilket motsvarar det belopp som täcktes av den statliga motgarantin.

På grund av följande kan stödordningen inte anses vara förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget i förening med riktlinjerna:

- Bestämmelserna för beviljande av stöd utesluter inte uttryckligen ur stödordningen sådana företag som verkar inom sektorer för vilka det finns särskilda gemenskapsregler för statligt stöd (se punkt 2.2 i riktlinjerna). Bestämmelserna innehåller inga uppgifter som skulle göra det möjligt för kommissionen att avgöra, huruvida de överensstämmer med de relevanta reglerna för statligt stöd i särskilda sektorer.
- Bestämmelserna utesluter inte uttryckligen stora företag från stödordningen och innehåller inte några föreskrifter om förhandsanmälan när det gäller sådana företag.
- Bestämmelserna innehåller inte några regler om kumulering med annat stöd med samma ändamål.
- Enligt bestämmelserna är det varken förbjudet eller uteslutet att garantier beviljas upprepade gånger eller att de förlängs.

- Enligt bestämmelserna är stödet inte begränsat till den tid som krävs för att upprätta den hållbara omstruktureringsplan som krävs.
- Enligt bestämmelserna räcker det att lägga fram en plan för finansiell konsolidering av företaget i stället för en omstruktureringsplan (3.2 i riktlinjerna).
- Enligt bestämmelserna är garantibeloppet inte uttryckligen begränsat till vad som är absolut nödvändigt för att omstrukturera eller undsätta det berörda företaget.

Bestämmelserna i stödordningen är därför inte av sådant slag att de uppfyller huvudkriterierna för undsättnings- och omstrukturingsstöd enligt riktlinjerna.

Den tyska regeringen har hävdat att de företag som programmet ursprungligen avsåg inte var företag i svårigheter utan företag som egentligen är livskraftiga men som drabbats av vissa likviditetsproblem. Programmet lades enligt regeringen upp för att undsätta företag med svårigheter av det slag som är typiskt för Östtyskland, dvs. problem med indrivningen av kundfordringar och med otillräckligt eget kapital för att överbrygga de därmed sammanhängande likviditetsflaskhalsarna.

Detta argument kan inte godtas. Företag som saknar tillräckligt med kapital för att klara av normala risker såsom kunders betalningsdröjsmål eller för att kunna teckna en kreditförsäkring för att täcka denna risk, bör betraktas som företag i svårigheter när de drabbas av likviditetsproblem som hotar deras överlevnad. För att se om de stödordningar som syftar till att lösa dessa problem är förenliga med den gemensamma marknaden måste de bedömas enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

Att sådana svårigheter är vanligare i Östtyskland än i andra, mer utvecklade områden i unionen är inte en följd av Tysklands delning före 1990 utan härrör från de allmänt dåliga ekonomiska resultaten i denna region, vilket även kan iaktas i andra missgynnade områden inom unionen. Stödordningen är därför inte heller förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.2 c i EG-fördraget.

Inte heller enligt artikel 92.3 a i EG-fördraget kan stödordningen anses vara förenlig med den gemensamma marknaden. Huvudsyftet är att ge stöd åt sådana företag med säte i Sachsen-Anhalt som hamnat i finansiella svårigheter. Även om tillämpningen av en stödordning av detta slag begränsas till ett visst stödområde måste de principer som fastställs i riktlinjerna beaktas. Punkt 3.2.3 i

riktlinjerna har följande ordalydelse: ”*De villkor som anges i punkt 3.2.2 gäller därför även stödområden, även om hänsyn tas till behovet av regional utveckling*”.

Dessutom undantas företag med säte i en annan delstat än Sachsen-Anhalt formellt från stödet, vilket är en diskriminering som strider mot artikel 52 ff. i EG-fördraget. Det faktum att det i strid med bestämmelsen även beviljats stöd till två västtyska företag är ovidkommande, eftersom det i detta sammanhang handlar om stödordningen som sådan och om hur den tillämpas enligt bestämmelserna i den ordningen och inte om enskilda fall. Samma sak gäller för begränsningen till små och medelstora företag samt till företag som verkar inom sektorer med särskilda regler för statligt stöd.

Eftersom den ifrågavarande stödordningen inte heller syftar till att uppfylla något av de andra målen som avses i artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget, måste kommissionen dra slutsatsen att ordningen inte kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden.

Stödet beviljades olagligen, eftersom stödordningen infördes i strid med bestämmelserna i artikel 93.3 i EG-fördraget. Den tyska regeringens förklaring att den utgick från att beviljandet av stöd omfattades av regeln för stöd av mindre betydelse kan inte godtas, eftersom det planerade stödbeloppet — högst 2 miljoner tyska mark per stödmottagande företag för en period på tre år — ligger över de tröskelbelopp som gäller för stöd av mindre betydelse.

Allt stöd som olagligen beviljats måste i princip återkrävas från det stödmottagande företaget för att återställa de ekonomiska förhållanden som hade förelegat om det ifrågavarande stödet inte hade utbetalats. Återbetalningen skall ske enligt förfaranden och bestämmelser i tysk lagstiftning, inbegripet ränta som beräknas enligt den referensränta som används vid bedömningen av regionalstödsordningar och löper från och med den dag stödet beviljades.

Tyskland måste därför återkräva det stöd som beviljats inom ramen för garantiprogrammet *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* och måste inom två månader efter det att detta beslut delgivits underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att

efterkomma beslutet. Inom ramen för rapporteringen om hur detta beslut genomförs bör Tyskland särskilt ange de fall i vilka regeln för stöd av mindre betydelse tillämpas.

Tyskland har möjlighet att till kommissionen anmäla andra enskilda fall i vilka Tyskland anser att det enligt bestämmelserna i fördraget är motiverat att bevilja nytt stöd. Kommissionen kommer i så fall att ta ställning till detta inom ramen för det vanliga förfarandet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stödordningen *Sonderbürgschaftsprogramm Liquiditätssicherung* är olaglig, eftersom den infördes i strid med bestämmelserna i artikel 93.3. Den är inte förenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Tyskland skall återkräva allt stöd som beviljats inom ramen för stödordningen. Återbetalningen skall ske enligt förfaranden och bestämmelser i tysk lagstiftning, inbegripet ränta som beräknas enligt den referensränta som används vid bedömningen av regionalstödsordningar och som löper från och med den dag stödet beviljades.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader efter delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att efterkomma beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 18 november 1997.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 april 1998

enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om Förenata staternas underlåtenhet att upphäva sin antidumpningslag från 1916

(98/277/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 356/95 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 13 och 14 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 10 januari 1997 mottog kommissionen ett klagomål enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad förordningen). Klagomålet ingavs av Eurofer, Europeiska järn- och stålindustriförbundet, på dess medlemmars vägnar.
- (2) Den klagande hävdade att den amerikanska s.k. antidumpningslagen från 1916 ⁽³⁾ (nedan kallad 1916 års lag) är oförenlig med flera bestämmelser i Avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (nedan kallat WTO-avtalet) och dess bilagor och att Förenata staternas underlåtenhet att upphäva denna lagstiftning medför negativa handelseffekter för dess företag och innebär risk för ytterligare negativa handelseffekter. På grundval av detta bad den klagande kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att övertala Förenata staterna att upphäva 1916 års lag.
- (3) Klagomålet innehöll tillräcklig *prima facie*-bevisning för att berättiga inledandet av gemenskapsundersökning i enlighet med artikel 8 i förordningen. Följaktligen inleddes ett undersökningsförfarande den 25 februari 1997 ⁽⁴⁾.
- (4) Efter det att gemenskapsundersökningen inletts genomförde kommissionen en ingående undersökning av de rättsliga och faktiska förhållandena. På

grundval av resultaten av denna undersökning drog kommissionen de slutsatser som anges nedan.

B. UNDERSÖKNINGSRESULTAT AVSEENDE
FÖREKOMSTEN AV HANDELSHINDER

- (5) Den amerikanska antidumpningslagen från 1916 gäller fortfarande och är tillämplig på import och inhemsk försäljning av alla utländska produkter, oavsett ursprung, inbegripet produkter med ursprung i länder som är medlemmar i Världshandelsorganisationen. I Förenata staternas lagstiftning ingår både 1916 års lag och 1930 års Tullag, vilken inbegriper de amerikanska genomförandebestämmelserna för multilaterala antidumpningsbestämmelser.
- (6) I 1916 års lag förbjuds både import av varor till och försäljning av varor på den amerikanska marknaden till priser som understiger priset i ursprungslandet eller i andra länder dit varorna exporteras. Lagen har följande lydelse: "Det är olagligt för alla personer som importerar eller bistår vid import av alla slags varor från utlandet till Förenata staterna eller bistår vid import av alla slags varor från utlandet till Förenata staterna att löpande och systematiskt importera, sälja eller medverka till import eller försäljning av sådana varor inom Förenata staterna till ett pris som är väsentligt lägre än den faktiska marknadspriset eller grossistpriset för sådana varor vid tidpunkten för export till Förenata staterna på de viktigaste marknaderna i varornas tillverkningsland eller i andra länder till vilka de löpande exporteras, med tillägg för frakt, tull och andra avgifter och omkostnader vid import och försäljning av dessa varor i Förenata staterna". Detta gäller under förutsättning "att en sådan handling eller sådana handlingar utförs i avsikt att förstöra eller vålla en industri i Förenata staterna skada, förhindra att en industri etableras i Förenata staterna, eller att begränsa, eller skapa ett monopol för, någon del av handeln med sådana varor i Förenata staterna". Alla överträdelser av denna lag medför att tredubbel skadestånd beviljas efter ansökan av en part som vållats skada jämte vidtagande av rättsliga åtgärder (böter eller fängelse) mot de ansvariga personerna.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 41, 23.2.1995, s. 3.

⁽³⁾ *Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756*. Avdelning VIII i denna lag är kodifierad i *United States Code 71-74*.

⁽⁴⁾ EGT C 58, 25.2.1997, s. 14.

- (7) Det förfarande som regleras genom 1916 års lag motsvarar det förfarande som beskrivs i artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT 1994) och i Avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (nedan kallat WTO-antidumpningsavtalet).
- (8) Flera aspekter av Förenta staternas antidumpningsslag från 1916 är inte förenliga med de multilaterala handelsbestämmelserna.
- (9) Vad gäller artikel VI i GATT 1994 och WTO-antidumpningsavtalet anser kommissionen att överträdelser särskilt har skett i samband med bl.a följande bestämmelser:
- Enligt artikel VI.1 a och VI.1 b i GATT 1994 och artikel 2.1 och 2.2 i WTO-antidumpningsavtalet skall beräkningen av normalvärdet i första hand grunda sig på det faktiska priset i exportlandet, under det att de kriterier som anges i 1916 års lag är fullt utbytbara.
 - Enligt artikel VI.1 i GATT 1994 och artikel 2.1 i WTO-antidumpningsavtalet krävs att det förekommer handel med produkterna i ett annat land för att dumpning skall anses föreligga, under det att det enligt 1916 års lag inte krävs att det förekommer någon faktisk försäljning på den amerikanska marknaden och en enkel prisuppgift från ett utländskt företag anses vara tillräcklig.
 - I artikel VI.2 i GATT 1994 anges att antidumpningstullar är det enda möjliga sättet för att avhjälpa dumpning, under det att det enligt 1916 års lag föreskrivs tredubbel skadestånd och böter eller fängelse.
 - Enligt artikel I i WTO-antidumpningsavtalet krävs att en undersökning genomförs (i enlighet med ett visst förfarande) innan en antidumpningstull kan införas, under det att enligt 1916 års lag skall åtgärderna tillämpas omedelbart utan någon föregående undersökning.
 - I artikel VI i GATT 1994 och artikel 3 i WTO-antidumpningsavtalet anges särskilt och definieras begreppet "väsentlig skada", under det att det i 1916 års lag endast anges ett icke närmare definierat skadekriterium.
 - I artikel VI i GATT 1994 och artikel 4 i WTO-antidumpningsavtalet föreskrivs vissa kriterier som den klagande inhemska industrin måste uppfylla, under det att alla privata parter kan inge klagomål enligt 1916 års lag.
- (10) Även efter det att Uruguayrundans resultat införlivats i Förenta staternas lagstiftning genom Uruguay Round Agreement Act och efter det att WTO-avtalet och dess bilagor trätt i kraft innebär 1916 års lag en överträdelse av artikel XVI.4 i WTO-avtalet enligt vilken "Varje medlem skall säkerställa att dess lagar och andra författningar samt administrativa förfaranden står i överensstämmelse med de skyldigheter som följer av de bifogade avtalen".
- (11) De överträdelser som avses ovan jämförda med artikel XVI.4 i WTO-avtalet samt gemenskapens potentiella exportintressen med avseende på produkten i fråga ger Europeiska gemenskapen rätt att uppträda som part.
- (12) Eftersom 1916 års lag medför att striktare regler tillämpas på försäljningen av importerade produkter till låga priser än på försäljning av inhemska produkter kan invändningar även resas mot den på grundval av andra WTO-bestämmelser, såsom artikel III.4 i GATT 1994.
- (13) Det faktum att både 1916 års lag och 1930 års Tulllag, vilken innehåller Förenta staternas vanliga antidumpningslagstiftning, tillämpas samtidigt ger den amerikanska industrin ett skydd som går utöver den skyddsnivå som är tillåten enligt WTO-reglerna.
- (14) Under dessa omständigheter anser kommissionen att den klagandes påståenden är välgrundade och att Förenta staternas underlåtenhet att upphäva sin antidumpningslag från 1916 utgör ett handels hinder enligt artikel 2.1 i förordningen, dvs. "varje handelsbruk som införs eller vidmakthålls av tredje land och i fråga om vilket de internationella handelsreglerna ger rätt att ingripa".
- (15) Kommissionen anser oaktat detta att hänvisningen till de rättsliga grunderna ovan inte utesluter att andra relevanta bestämmelser i WTO-avtalet och de avtal som är bifogade detta kan tillämpas om det kan vara till nytta i förfaranden inför WTO.

C. UNDERSÖKNINGSRESULTAT AVSEENDE NEGATIVA HANDELSEFFEKTER

- (16) Eurofer angav i sitt klagomål att på begäran av en lokal stålproducent har ett rättsligt förfarande inletts i Förenta staterna enligt 1916 års lag mot det amerikanska dotterbolaget till ett av dess medlemsföretag som påstås ha importerat dumpade produkter från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. Detta förfarande har ännu inte avslutats.

- (17) Det rättsliga förfarande som pågår i Förenta staterna och som ännu befinner sig i ett mycket tidigare skede har redan ett upphov till betydande rättegångskostnader för det svarande företaget och orsakar störningar för företagets distribution i Förenta staterna. Dessa kostnader kommer oundvikligen att öka under förfarandets gång.
- (18) Om det svarande företaget skulle befinnas vara skuldig enligt 1916 års lag måste det betala ett skadestånd som skulle hota dess bärkraft. För närvarande uppgår skadeståndskravet till 90 000 000 US-dollar och det kårande amerikanska företaget har fortfarande möjlighet att öka sitt skadeståndskrav genom att lägga till den import som skett efter det att klagomålet ingavs. Förutom rättegångskostnader medför det pågående rättsliga förfarandet ytterligare en faktisk och negativ handelseffekt som hindrar det svarande företags verksamhet.
- (19) Det finns klara tecken på att ytterligare rättsliga förfaranden kan komma att inledas enligt 1916 års lag mot flera stålimportörer, inbegripet vid import av EG-produkter. Detta skulle leda till att det blev mycket svår att distribuera gemenskapsprodukter i Förenta staterna.
- (20) Dessutom omfattar 1916 års lag inte endast stålprodukter. Amerikanska producenter av alla slags produkter kan därför besluta att använda sig av denna lag vilket skulle kunna få en obegränsad inverkan på gemenskapsekonomi.
- (21) Under dessa omständigheter anser kommissionen att den klagandes påståenden är välgrundade och att Förenta staternas underlåtenhet att upphäva sin antidumpningslag från 1916 orsakar negativa handelseffekter enligt artikel 2.4 i förordningen.

D. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (22) Det är av största vikt för gemenskapen att säkerställa att dess WTO-partner till fullo uppfyller sina åtaganden eftersom den själv gjort samma åtaganden.
- (23) På ett mer praktiskt plan väcker den fortsatta tillämpningen av 1916 års lag frågan om en av de mest betydande övergripande reglerna inom ramen för WTO, nämligen medlemmarnas skyldighet att

anpassa sin lagstiftning till deras multilaterala åtaganden.

- (24) Det faktum att 1916 års lag har en bred räckvidd och är klart protektionistisk till sin natur, vilket tillförsäkrar den inhemska amerikanska industrin en skyddsnivå som går utöver vad som är tillåtet enligt WTO-reglerna, gör det ännu mer berättigat för gemenskapen att vidta åtgärder i syfte att avvärja risken för att andra industrisektorer i Förenta staterna beslutar att dra fördel av 1916 års lag, vilket skulle äventyra exportintressena för gemenskapsindustrin i dess helhet.

E. SLUTSATSER OCH ÅTGÄRDER ATT VIDTA

- (25) Det framkommer av undersökningen att det inte förefaller finnas någon lösning än att upphäva 1916 års lag i syfte att undanröja de faktiska och potentiella negativa handelseffekter som denna lag orsakar.
- (26) WTO-avtalet och dess bilagor genomfördes i Förenta staterna genom antagandet av Uruguay Round Agreement Act 1994. I denna lag som utgör det enda instrument genom vilket WTO-avtalet tillämpas i Förenta staterna hänvisas inte till 1916 års lag. Dessutom anges det särskilt i Uruguay Round Agreement Act att Förenta staternas lagstiftning har företräde framför WTO-bestämmelserna. Det finns därför inga sätt, inbegripet privata processer, på vilka Förenta staterna kan säkerställa att åtagandena avseende dumpning inom ramen för WTO iakttas i det fall de strider mot 1916 års lag.
- (27) Under dessa omständigheter förefaller det ligga i gemenskapens intresse att begära att ett tvistlösningsförfarande inom ramen för WTO inleds.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- Att Förenta staternas antidumpningslag från 1916⁽¹⁾ fortsätter att gälla förefaller vara oförenligt med detta lands åtaganden i enlighet med Marrakeshavtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen och den utgör ett "handelshinder" enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 3286/94.
- Gemenskapen kommer att vidta åtgärder mot Förenta staterna enligt Överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning och andra relevanta WTO-bestämmelser i syfte att säkerställa att detta handelshinder undanröjs.

⁽¹⁾ Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756. Avdelning VIII i denna lag är kodifierad i United States Code 71-74.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande
